

Modspil har bedt nogle festivaldeltagere give et kort indtryk af nogle udvalgte grupper:

foto fjernet af copyrightmæssige hensyn

Christa og Rita fra Ying & Ying og Lysistrate. De to gruppers musik minder meget om hinanden, og flere af gruppens medlemmer gik da også igen fra gruppe til gruppe. Nogle af musikerne har også været med i det gamle "Flying Lesbians" og medvirker på pladen af samme navn.

Musikken er hård og bastant rock, de spiller på trommer, bas, rytme- og single-guitar, orgel og sax. Musikken er meget blues inspireret og minder om den musik, vi hørte i 60'erne - en musik meget forskellig fra de skandinaviske kvindegrouppers. Når Ying & Ying og Lysistrate ikke i så høj grad som de skandinaviske og angelsaksiske grupper er præget af landets folkemusiktradition, skyldes det nazismens udnyttelse af netop denne tradition. I stedet har grupperne valgt den importerede rock, som var den stil, Tysklands stærke antiautoritære bevægelse benyttede sig af i 60'erne.

(Pia Rasmussen)

Marianne Rottbøll (trommer) fra den danske gruppe Lilith - der i øvrigt består af Pia Nyrup (sang/guitar), Jette Schandorf (bas), Pia Rasmussen (klaver) og Chris Poole (fløjte/sax). Lilith var Adams første hustru, der nægtede at lade sig underkue og derfor endte med at gøre oprør imod ham og flygte fra paradiset. Liliths repertoire består både af politiske sange og af instrumentalnumre. Musikken prioriteres højt ud fra en erkendelse af, at de forskellige medlemmers fælles udgangspunkt er en lyst til at spille sammen og udvikle sig musikalsk, kombineret med et ønske om gennem teksterne at videregive en politisk holdning. Gruppen spiller både egne numre og numre hentet fra plader som f.eks. Solvognens "Elverhøj" og den svenske gruppe Nyningens "Äntligen en ny dag". Det er svært at placere Lilith inden for en enkelt musikalsk genre. Deres repertoire spænder lige fra rock, latin og til mere jazz-inspirerede numre.

(Karin Sivertsen)

foto fjernet af copyrightmæssige hensyn

foto fjernet af
copyrightmæssige hensyn

En af de store oplevelser på kvindemusikfestivalen var så afgjort at opleve de to amerikanske kvinder Meg Christian og Holly Near. Det var første gang de var i Danmark, og med deres rolige, varme, humoristiske og personlige optræden tog de alle med storm.

Meg Christian har engang sagt, at hun opfatter sig selv som en guitarist der synger - frem for det modsatte. Dette bærer hendes optræden også præg af. Hun er klassisk uddannet, og hendes guitar akkompagnement er fantastisk følsomt og udtryksfuldt. Hun har en dyb og varm stemme, der især kom til sin ret i de stille (og måske lidt romantiske?) numre. Hvor Meg Christian stod for det blide og smukke, stod Holly Near for det stærke og kraftige. Holly Near har i mange år været, musikalsk og på anden måde, meget politisk engageret, f.eks. omkring Vietnam og racediskrimination. Dette bærer hendes optræden naturligvis også præg af. Hendes tekster er meget bevidste og stærke, og hun bruger meget tid til at introducere de forskellige numre. Holly Nears stemme er et helt kapitel for sig. Man mistænker hende for at kunne synge næsten alle genrer, men især når hun sang acapella var hun helt suveræn. Hun har en masse amerikanske folkemusikrødder i sig og forstod virkelig at få sine meninger og følelser ud.

(Pia Nyrup)

Zusaan Fasteau (sanger og multiinstrumentalist) - spillede under kvindemusikfestivalen sammen med Marilyn Mazur (sang/klaver), Henny Vonk (bas) og Irene Schweitzer (klaver).

"Fri musik er et specielt godt virkeområde for kvindemusikere, på trods af, at der for tiden kun er få kvinder, som arbejder med denne musikform. Deres fåtal skyldes to faktorer: den ekstreme konkurrence for at overleve økonomisk på dette u-kommercielle og u-lukrative område - og mange mænds uvilje til at anerkende kvinders mentale overlegenhed, når det gælder spontan improvisation, en evne, der kræver en kreativ koordinering af fantasien og de mentale og psykiske kræfter.

Næsten al musik har været skrevet af mænd, og den repræsenterer derfor en maskulin opfattelse af social struktur og lyd. Enhver kvinde, der spiller denne musik, vil i nogen grad fjerne sig fra sit eget "center", og vil som følge deraf også distancere sig fra sit optimale udtryk. Man må være i fuldstændig mental balance for at opnå den optimale kreative udfoldelse." (Zusaan Fasteau, cit. efter MM, nr. 5, 1978).

(Pia Rasmussen)

foto fjernet af
copyrightmæssige hensyn